

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119212787
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119212787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a sudkýň JUDr. Viery Koscelanskej a JUDr. Eriky Madarászovej, v spore žalobkyne: F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., B. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25 zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o vydanie bezdôvodného obohatenia a ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 12Csp/142/2019- 114 zo dňa 22. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III., ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku **p o t v r d z u j e**.

Napadnutý výrok o trovách konania (IV.) **m e n í** tak, že žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

odôvodnenie:

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu v časti určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy č. Zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.2.2015 zamietol (výrok I.). Výrokom II. žalobu zamietol aj v časti zaplataenia finančného zadostučinenia vo výške 50 eur. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 154,68 eura žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 CSP, § 451, § 454, § 456, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 písm. f), k), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal na zistený skutkový stav, z ktorého vyplynulo, že na základe žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX podpísanej žalovanou dňa 17.2.2015 a žalobcom dňa 18.02.2015 bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa zaviazala splatiť v lehote 42 mesiacov, s výškou mesačnej splátky 47,17 eura. V zmluve bola uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vo výške 2.131,14 eura. Z potvrdenia o odoslaní splátky bolo zrejmé, že žalobkyni bola odoslaná na účet suma 1.350 eur. Ďalej súd z prehľadu platieb zistil, že na úver bola zaplatená suma 1.590,32 eura, posledné splátky od 10.5.2017 boli realizované prostredníctvom zamestnávateľa žalovanej spoločnosti SIIX EMS Slovakia, s.r.o. Tieto vyplývajú aj zo žalovanou predloženého potvrdenia zamestnávateľa. Oznámením o zosplatnení zo dňa 15.11.2015, doručeným žalobkyni dňa 20.11.2015 žalobca oznámil žalovanej, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 6,7,8 celkom vo výške 141,29 eura. Pokusom o zmier zo dňa 10.12.2015 žalovaný oznámil žalobkyni, že došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok dňa 6.12.2015 a vyzval ju, aby do siedmich dní od doručenia uhradila sumu 1.826,95 eura. Poukázal aj na skutočnosť, že na Okresnom súde Nitra prebiehalo pod sp.zn. 16Csp/183/2018 konanie, kde sa žalovaný domáhal

od žalobkyne zaplata sumy 772,98 eura s príslušenstvom titulom zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 18.02.2015 č. XXXXXXXXXX, v prejednávanej veci súd vyhodnotil zmluvu o úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov pre absenciu náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.2 písm. f) a k) ZoSÚ. V predmetnom konaní žalobkyňa tvrdila, že žalovanému zaplatila sumu 1.745 eur, k tomuto svojmu tvrdeniu nepredložila žiaden dôkaz, predložila len doklad o vykonávaní zrážok zo mzdy, z ktorého súd zistil, že od apríla 2017 do septembra 2019 jej boli vykonané zrážky zo mzdy vo výške 1.385,32 eura, pričom z rozsudku OS Nitra sp.zn.16Csp/183/2018 vyplynulo zo zisteného prehľadu platieb klienta, že žalovanému bola uhradená suma celkom 1.590,32 eura.

1.2 Po vykonanom dokazovaní sa súd prvej inštancie zaoberal nárokom žalobkyne o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Súd prvej inštancie mal za to, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobkyňu. Uviedol, že v danej veci by vyhovením určovacieho žalobného návrhu nedošlo k zmene právneho postavenia žalobkyne, nakoľko žalobkyňa v danom právnom vzťahu nemôže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Keďže súd mal za to, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý by bol spôsobilým resp. prípustným prostriedkom ochrany práva žalobkyne, súd preto žalobu v tejto časti zamietol. Dodal, že petit žaloby je neprípustný, s poukazom na ustanovenia CSP je možné domáhať sa určenia, či tu právo je alebo nie je, za splnenia podmienky naliehavého právneho záujmu.

1.3 V časti nároku žalobkyne na zaplata finančného zadostučinenia vo výške 50 eur, súd prvej inštancie poukázal na ust. § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zdôraznil, že v žalobe, ani vo svojich písomných podaniach žiadnym spôsobom svoj uplatnený nárok nezdôvodnila a nepreukázala, preto súd nevidel žiadny dôvod na to, aby žalobkyni priznal nejakú kompenzáciu vo forme finančného zadostučinenia. Každý jeden prípad je potrebné posudzovať individuálne, konkrétne okolnosti daného prípadu nijako nenasvedčujú tomu, že by bola žalobkyni spôsobená nejaká ujma a preto súd žalobu v časti zaplata finančného zadostučinenia zamietol ako nedôvodnú.

1.4 V neposlednom rade sa žalobkyňa v konaní domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur, nakoľko považovala úver za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na to, že na účet jej bola poslaná suma po odpočítaní poplatku vo výške 1.350 eur, zaplatila žalovanému sumu 1.745 eur, a preto žiadala vrátiť sumu 395 eur. Tejto časti žaloby súd prvej inštancie sčasti vyhovel a uložil žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura titulom vydania bezdôvodného obohatenia a vo zvyšnej časti vydania bezdôvodného obohatenia žalobu zamietol. Žalobkyni bola zmluvou poskytnutá suma 1.500 eur, reálne jej bola vyplatená suma 1.350 eur. Žalobkyňa predložila doklad o vykonávaní zrážok zo mzdy, z ktorého vyplynulo, že od apríla 2017 do septembra 2019 jej boli vykonané zrážky zo mzdy vo výške 1.385,32 eura. Súd prvej inštancie v tomto smere poukázal na rozsudok OS Nitra sp.zn.16Csp/183/2018, kde súd z prehľadu platieb klienta zistil, že žalovanému bola uhradená suma celkom 1.590,32 eura. Z uvedeného súd vyvodil záver, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil vo výške 395 eur, ale len vo výške 240,32 eura $((1.385,32 \text{ eura} - 1.350 \text{ eur} = 240,32 \text{ eura})$, správne malo byť $1590,32 - 1350 = 240,32$ - pozn. odvolacieho súdu/. Súd prvej inštancie poukázal na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Nitra sp.zn.16Csp/183/2018, podľa ktorého žalovaný nemal nárok na zaplata úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. V uvedenom konaní súd dospel k záveru, že uzatvorená spotrebiteľská zmluva neobsahuje všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, a to konkrétne údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) a tiež údaj o termínoch počte výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k). Súd prvej inštancie ďalej poukázal na podrobné odôvodnenie rozsudku sp.zn.16Csp/183/2018, v ktorom sa súd vysporiadal s absenciou uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, nakoľko každá z nich mala vo veci úspech len čiastočný. Žalobkyňa sa domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, zaplata finančného zadostučinenia, v tejto časti bola jej žaloba zamietnutá a teda, bola neúspešná. V časti jej nároku na zaplata bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur jej bola priznaná len suma 240,32 eura a vo zvyšnej časti 154,68 eura bola jej žaloba zamietnutá, takže sčasti bola úspešná žalobkyňa a sčasti žalovaný.

2. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie, a to voči vyhovujúcemu výroku III. a výroku o náhrade trov konania. Napadol záver súdu prvej inštancie o bezúročnosti, lebo tento je založený na nesprávnych skutkových záveroch a na nesprávnom právnom posúdení. Súd prvej inštancie konštatoval, že oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je súčasťou zmluvy. Z rozsudku ale nevyplýva právne relevantný dôvod pre takýto záver, navyše ak tento záver je v rozpore aj so súdnou praxou. V tomto smere poukázal na rozhodnutia krajských súdov. Zastal názor, že oznámenie veriteľa o schválení úveru je riadnou súčasťou zmluvy a termín konečnej splatnosti z neho vyplýva. Poukázal na to, že aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 uviedol, že údaje v zmluve je možné uviesť v akomkoľvek dokumente tvoriacom zmluvu. Cit. „Článok 10 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Žalovaný ďalej napadol aj záver súdu, podľa ktorého by neuviedenie „konečnej splatnosti úveru“ malo byť dôvodom pre bezúročnosť. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo napokon viedlo k tomu, že došlo k zmene zákona č. 129/2010 Z.z. a táto náležitosť práve z dôvodu dodržiavania úijného práva bola vylúčená. Stalo sa tak novelou č. 279/2017 Z.z. (článok XII.), pričom jej prijatie bolo odôvodnené tým, že ide o zohľadnenie záverov Súdneho dvora Európskej únie z 9. Novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./E. C. a v nadväznosti naň upravuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a upravuje okolnosti, za ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nad rámec uvedeného doplnil, že uvedenie konečnej splatnosti v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je postačujúce. Zároveň žalovaný napadol aj výrok o náhrade trov konania dôvodiac, že tento výrok nezodpovedá výsledku konania o žalobe, pretože ako je zrejmé, žalovaný bol úspešný v oveľa väčšom rozsahu ako žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalovaná k odvolaniu žalobcu v písomnom vyjadrení uviedla, že tvrdenia žalovaného sú nesprávne. V čase, keď zmluva bola uzatvorená, musela obsahovať presný dátum trvania zmluvy dokedy sa bude úver splácať a to presný deň, mesiac a rok. Na zmluve je uvedená splatnosť úveru (počet splátok) 42. Uviedla, že ak zmluva neobsahuje tieto náležitosti, úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázala na rozhodnutia krajských súdov. Navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v časti výroku III. nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III., ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Napadnutý výrok o trovách konania (IV.) zmenil s poukazom na § 388 CSP tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7.1 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 5.11.2019 a následným doplnením žaloby domáhala, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. Zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.2.2015 je neplatná. Ďalej sa domáhala od žalovaného zaplataenia finančného zadosťučinenia vo výške 50 eur a zaplataenia bezdôvodného obohatenia vo výške 395 eur. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila úverovú zmluvu dňa 18.2.2015, zmluvu považuje za problematickú. Úverová zmluva obsahovala aj Dohodu o zrážkach zo mzdy. Uviedla, že následne zamestnávateľ vykonával zrážky z jej mzdy. Úver jej bol poskytnutý vo výške 1.500 eur, na účet jej však bola poslaná suma po odpočítaní poplatku vo výške 1.350 eur. Keďže úver považovala za bezúročný a bez poplatkov a zaplatila žalovanému sumu 1.745 eur, žiadala vrátiť sumu 395 eur titulom bezdôvodného obohatenia.

8. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver (napadnutý výrok III. rozsudku). Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými, správne aplikovanými ustanoveniami.

9. Predmetom odvolacieho konania bola iba vyhovujúca časť výroku III., ktorým súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrok o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal z rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16Csp/183/2018- 70 zo dňa 28.06.2019, v ktorom konaní sa žalobca PROFÍ CREDIT Slovakia s.r.o. domáhal od žalovanej Lucie Kravarikovej zaplata sumy 772,98 eura s príslušenstvom titulom totožnej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX. Ako uviedol súd prvej inštancie, v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 16 Csp/183/2018 súd vyhodnotil predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., keďže žalovaný v ňom neuviedol náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k), f) ZoSÚ, a síce výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a údaj o termíne konečnej splatnosti a dobe trvania zmluvy. Na základe týchto skutočností Okresný súd Nitra rozsudkom č.k. 16Csp/183/2018- 70 zo dňa 28.06.2019 žalobu žalobcu zamietol. Odvolací súd zároveň dodáva, že predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/204/2019 zo dňa 26.11.2020.

10. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukázal na dôvody uvedené v rozsudku č.k. 16Csp/183/2018- 70 zo dňa 28.06.2019, ktorými súd konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného spotrebiteľského úveru. Na základe tohto záveru potom konštatoval, že žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 240,32 eura, teda čiastky, o ktorú preplatila žalovaným poskytnutý úver vo výške 1350 eur (1590,32 - 1350). Žalovaný vo svojom odvolaní namietal prevzaté závery súdu prvej inštancie týkajúce sa bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného revolvingového úveru. Odvolací súd k týmto námietkam žalovaného uvádza, že nie sú dôvodné. Ako už bolo uvedené vyššie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 Csp/183/2018 súd vyhodnotil predmetný spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom tento rozsudok č.k. 16Csp/183/2018- 70 zo dňa 28.06.2019 je právoplatný a je potrebné ho považovať za res iudicata. Odvolací súd sa preto nemôže opätovne zaoberať tými istými námietkami žalovaného, o ktorých už právoplatne rozhodol súd v inom konaní. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd námietkami žalovaného, ktorými nesúhlasil s posúdením predmetného spotrebiteľského úveru ako bezúročného a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), nezaoberal. Odvolací súd ďalej uvádza, že žalovaný nenamietal v prvoinštančnom a ani v odvolacom konaní výšku bezdôvodného obohatenia priznanú žalobkyni v sume 240,32 eura, preto odvolací súd nemal dôvod túto výšku preskúmať. So závermi súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožnil, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré nepovažuje za potrebné opakovať a na tieto dôvody ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 240,32 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. Žalovaný namietal aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, pretože súd svojím rozhodnutím nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania. Žalovaný argumentoval, že tento výrok nezodpovedá výsledku konania o žalobe, pretože, žalovaný bol úspešný v oveľa väčšom rozsahu ako žalobkyňa. Odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou stotožnil a dospel k záveru, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania bolo potrebné postupovať podľa § 255 ods. 1 CSP, teda priznať strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Z výsledku konania je nesporné, že žalobkyňa mala celkový neúspech vo výroku I., ako aj vo výroku II. a vo výroku III. mala úspech len čo do sumy 240,32 eura. Celkovo žiadala žalobkyňa v III. výroku zaplatiť sumu 395 eur, priznaná jej bola suma 240,32 eura, čo predstavuje 61% -ný úspech a 39% - ný neúspech. Z uvedeného vyplýva, že v konaní mal úspech žalovaný v prvých dvoch výrokoch po 100% a v III. výroku 39%, teda celkovo

239%. Úspech žalovaného 239% je potrebné vydeliť 3 (výrokmi), čo potom predstavuje čistý úspech žalovaného 80% (79,66%). Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že súd prvej inštancie nepostupoval správne pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP, pretože prevažný úspech v konaní mal práve žalovaný. Odvolací súd preto s poukazom na § 388 CSP napadnutý výrok IV. zmenil tak, že žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).